Βυθομετρήσεις
(ένα μήνυμα)

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ
1 Ιανουαρίου, 2022

“αφορώντες...” (Εβρ. ιβ’ 2)

Πάνω από τα όργανα, τις περιστάσεις, τα χίλια άλλα πράγματα της ζωής μας, χρειάζεται κάτι.

Πώς θ’ ανεβούμε ψηλότερα;

Πού ν’ αναζητήσουμε την αιτία όλων;

Πώς στην ψυχή των πάντων θ’ ανυψωθούμε;

Υψηλότερη επιδίωξή μας πώς θα είναι το θέλημά Του; Η βοήθειά Του; Η δόξα Του;

Χωρίς εμμονή στην καθαρότητα των σκοπών μας. Την αποφασιστικότητά μας. Σ’ αυτό που εμείς αποφασίζουμε. Στην κρίση μας.

Αλλά στην αγάπη και τις υποσχέσεις Του.

Στηριζόμενοι στη δύναμή μας δοξάζουμε τον εαυτό μας.

Χρειαζόμαστε όμως τη δύναμη Εκείνου.

Ποιος, αλήθεια, έγινε ποτέ δυνατότερος θρηνώντας για την αδυναμία του;

Αποφασιστικότητα λοιπόν.

Όχι στις αμαρτίες μας. Στην πηγή τους. Στην τιμωρία που αξίζουν.

Όχι στη - δήθεν - καλωσύνη μας.

Προσέχουμε, πως ο πιο άρρωστος από τους αρρώστους, είναι αυτός που νομίζει, πως είναι υγιής.

Ο πιο τυφλός είναι αυτός που νομίζει πως βλέπει.

Έτσι είναι επικίνδυνο να δίνω μεγάλη προσοχή στην αθλιότητά μου. Χειρότερα να καυχώμαι για τη δήθεν καλωσύνη μου.

Όχι στο νόμο. Ο νόμος προστάζει. Ναι. Δεν δίνει όμως δύναμη για την εκτέλεση των προσταγμάτων. Κρίνει καθένα. Δεν συγχωρεί κανένα.

Αν βλέπουμε τους εαυτούς μας κάτω από τον νόμο, τότε στεκόμαστε έξω από τη Χάρη.

Αν προσπαθήσουμε να σωθούμε με την υπακοή απλώς σ' αυτόν, τότε χάνουμε την ειρήνη μας. Τη δύναμή μας. Τη χαρά μας.

Κανένας, τελικά, δεν μπορεί να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του νόμου.

Η υπακοή στο Χριστό, απαιτεί όχι λιγώτερο από ολόκληρη την καρδιά μας. Απ' όλες τις σκέψεις μας. Και τις πιο μυστικές.

Είναι δυνατό να έχουμε γεμάτα χέρια; Άδεια καρδιά;

Αν η καρδιά μας είναι γεμάτη από την παρουσία Του, τότε δεν μπορούμε να ξεχάσουμε το έργο μας.

Θα μας απαιτήσει λογαριασμό. Και υπευθυνότητα για την εργασία μας. Όχι για την επιτυχία μας.

Αν έχουμε επιτυχία, θα κυττάζουμε σ' αυτήν και όχι στον Κύριο.

Η χάρη που πήραμε χθες, ήταν αναγκαία για το χθεσινό έργο.

Δεν πρέπει να μας υποχρεώσει να σταματήσουμε εκεί.

Το σημερινό έργο δεν μας παραχωρείται, για να το εξετάσουμε. Μα για να το χρησιμοποιήσουμε "αποβλέποντας στον Ιησού".

Προβληματισμός λοιπόν.

Ειδικώτερα τώρα με τη νέα χρονιά.

+ο π.Γ.

Ξημερώνει η μέρα ,
βραδυάζει η μέρα,
“ύμνος στα χείλη μου
το όνομά Σου”
Παρηγοριά η απαντοχή,
Κύριε, Εσύ, αρχή και τέλος

Κλειώ-Σταυρούλα Κουράση

Οδηγός

Ένας ακόμη χρόνος έφυγε και μαζί του γεγονότα και πρόσωπα γνωστά και αγαπημένα. Στο κατώφλι του καινούργιου χρόνου αισθανόμαστε βαθιά ευγνωμοσύνη προς τον Πανάγαθο Θεό που μας αξίωσε να ανοίξουμε μια ακόμη σελίδα στο βιβλίο της ζωής και τον ευχαριστούμε γι' αυτή τη μεγάλη Του ευεργεσία.

Θείο δώρο πολύτιμο ο χρόνος, που μας δίνεται από το Θεό, όχι, βέβαια, για να τον χάνουμε σπαταλώντας τον αποκλειστικά για εφήμερα και παροδικά πράγματα, αλλά πρωτίστως και κυρίως, για να κερδίσουμε την αιωνιότητα "εργαζόμενοι το αγαθόν προς πάντας" κατά το θείο θέλημά Του. Και γι' αυτό ακριβώς παρατείνει το χρόνο της ζωής μας· για να τον αξιοποιήσουμε με έργα αρετής και αγάπης.

Ο άνθρωπος ποθεί και λαχταρά τη ζωή, αφού πλάστηκε από το Δημιουργό του για να ζήσει αιώνια. Εύχεται να ζήσει πολλά χρόνια και αγωνίζεται να αποκτήσει αγαθά, τις περισσότερες φορές, υλικά και πρόσκαιρα, όπως δόξα, πλούτο, γνώσεις, δύναμη πιστεύοντας ότι αυτά θα του χαρίσουν την ευτυχία και θα ξεπεράσει το χρόνο, τη φθορά και το θάνατο που απειλούν τη ζωή του.

Όμως κάπου, κάποτε στη διάρκεια αυτού του αγωνίσματος ανακαλύπτει τη ματαιότητα των ανθρωπίνων πραγμάτων. Και τότε αναζητά επίμονα το αληθινό νόημα της ζωής, την αληθινή πραγματικότητα που δεν είναι άλλη από Εκείνον, τον Μεγάλο Αναμενόμενο, τον εραστή των ψυχών μας. "Εγώ ειμί η αλήθεια και η ζωή".

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς είναι, στ' αλήθεια, η μεγάλη ανακάλυψη και ο βαθύτερος πόθος κάθε ψυχής.

Αυτόν αναζητά το είναι μας· γιατί Εκείνος με την ενανθρώπηση και τη σταυρική Του θυσία εξύψωσε και αυτή την ανθρώπινη σάρκα μας, έδωσε το αληθινό νόημα στην επίγεια ζωή μας· και, το σπουδαιότερο, νίκησε το θάνατο για να ζήσουμε εμείς μαζί Του την ουράνια μακαριότητα.

Τώρα ο πιστός μαζί με το Λυτρωτή του προχωρεί στη ζωή και μέσα από τις αντιξοότητες, τον πόνο, τη θλίψη, τα δάκρυα και τους ποικίλους πειρασμούς, που η Αγάπη Του επιτρέπει, προγεύεται την αιωνιότητα και δοξάζει το όνομα του Μεγάλου Θεού "πάντων ένεκεν". Και μ' αυτή την πρόγευση της Αληθινής Ζωής ενδυναμώνεται και αντιμετωπίζει καρτερικά "εν υπομονή πολλή" τον προκείμενο αγώνα [...]

Ο Μ. Βασίλειος είχε συλλάβει το νόημα της ζωής και είχε εκτιμήσει σωστά την αξία του χρόνου, τον οποίο θεωρούσε ως το πολυτιμότερο τάλαντο που μας έδωσε ο Θεός για να εξαγοράσουμε μ' αυτόν τον ουρανό.

Λέγει χαρακτηριστικά ο σοφός Πατέρας ότι για μας τους Χριστιανούς σκοπός για τον οποίον πράττομεν τα πάντα και για την πραγματοποίηση του οποίου σπεύδουμε με προθυμία, είναι η μακαρία ζωή στον μέλλοντα αιώνα. Αυτή όμως πραγματοποιείται πλήρως με την υποταγή στο Θεό ως βασιλέα.

Για τον καινούργιο χρόνο ας παρακαλέσουμε τον εν τριάδι Θεό μας να είναι οδηγός και συνοδοιπόρος στην ανηφορική πορεία μας πάνω στη γη, ώστε να γίνει με τη δική Του χάρη και ευλογία πορεία προς την τελείωση και τον αγιασμό μας.

Ας του ζητήσουμε αυτό το χρόνο και σ' όλη τη ζωή μας να γίνει και να μείνει για πάντα ο μόνος εκλεκτός της καρδιάς μας, για να τη φλογίζει με τη Θεία Αγάπη Του.

Το νέο έτος, 2022, ας γίνει για όλους τους ανθρώπους ο φωτεινός φάρος για μια αληθινή εν Χριστώ αναγέννηση.

(Ευαγγελία Στάμου)

"Οι Βυθομετρήσεις" είναι παράρτημα του περιοδικού "Πυρσός" της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας ("Η ομάδα των Δώδεκα"). Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου, Ι.Ν. Παναγίας, Παλουριώτισσα, Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621), τηλ.: (00357)22459760